

13.11.56, יום ג'

יצאתי הבוקר לרצועת עזה ולאל עריש. תחילה סרנו לחסי - מחסן הסריון שלנו בדרום. מה ראיתי קצת מהשלל הטבדיו תותחיים נ.כ. ונ.ט. ותותחי שדה ברימיים ורוסיים, סנקים בריסיים וצ'כים, משורין רוסי ועוד. מכאן נסענו ברכב לרצועת עזה, וראינו האכרים הערבים עובדים בשדותיהם כאילו לא קרה דבר, משם עברנו הגבול הבינלאומי והגענו לאל עריש. מה ראינו אוסף עצום של שלל - חלקי חילוף, תחמושת, מכונות, נשק כעשרות אלפים טונים. רכב משא כבד מים הטלה מוביל חלק משלל זה לארץ, ואב הרכבת העבור היום, כפי שאנו מקווים מדיום מלשח לרצועת עזה ומפה לסיני - נחיש העברת השלל. באל עריש כונסו כל ממקדי הפעולה ובמשך שעה וחצי מסר כ"א מהם על טעולתו. הדברים נרשמו ספינוגרפית. מפני השעה המאוחרת (רבע לאחר שהים) לא העירותי מה שהיה לי להעיר על היחוד של מבצע סיני. כמובן שכל המדווחים עברו בשתיקה על גורם שמילא תפקיד עצום במערכה זו... הצבא האכיל אותנו ארוחת צהריים וברבע אחרי שלוש טכנו חזרה כנורת. רחסנו על מחנות אבו עבילה, טכנו על פני רפיח, האן יוניס, עזה והטונטר, וכעשר אחרי ארבע נחתנו בשדה התעופה של עטר מירקין.

הטיולים של שני הימים בסיני היו בשבילי הטנוחה המרבעת ביותר.

14.11.56, יום ד' י' כסלו

הבוקר שבתי לירושלים, כי בבנסת חכניסו מקי וחירות הצעות לסדר היום - הראסונה מדוע אנו לא מפנים סיני ורצועת עזה, וחשניה למת אנו טפנים. בחשובתי הכנסתי לדברי הכנסת שידורי סיום 8 בנובמבר.